

[Hanne Engberg]

rens nytænkning, og jeg vil gerne spørge, om sådanne tanker skulle indgå i udenrigsministerens nytænkning.

Til sidst skal jeg påpege, at Dansk Ungdoms Fællesråd har konkretiseret kravene til et u-landsudvalg; de står trykt i FN-orientering nr. 4 for dette år. Dette forslag til kommissorium vil SF meget gerne støtte.

Mit sidste spørgsmål til udenrigsministeren skal være, om udenrigsministeren har tænkt sig at følge dette forslag, og især, om punkt 5, en analyse af konsekvenserne for Danmark af en gennemførelse af den nye økonomiske verdensorden, bliver taget med i udvalgets arbejde. Her kommer nemlig spørgsmålene om den internationale arbejdsdeling og den danske erhvervsstruktur ind som et vigtigt punkt. Det er punkter, som jeg har gjort en del ud af at omtale, fordi de er overordnede og grundlæggende vigtige forhold mellem i- og u-lande, og de politiske alternativer, som følger af en sådan analyse, er også et punkt på denne dagsorden. Vil udenrigsministeren støtte, at disse undersøgelser bliver foretaget og offentliggjort?

Stinus (RV):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for redegørelsen. Det er vigtigt, at vi får lejlighed til at diskutere samarbejdet med udviklingslandene eller Nord-Syd-problematikken, for det er jo den, det drejer sig om. Det radikale venstre finder det rigtigt, at principperne for vor udviklingsbistand løbende underkastes en vurdering. Nu har vi fået en debat først og fremmest på baggrund af noget negativt: Gunnar Myrdals kritik af den vestlige verdens bistand og rigsrevisionens og statsrevisorernes kritik af nogle danske u-landsprojekter. De kredse, som i forvejen var negativt indstillet over for bistanden, har fået nye argumenter; både Gunnar Myrdals kritik og revisorernes bemærkninger vil blive brugt og misbrugt.

Det radikale venstre tilslutter sig udenrigsministerens klare afstandtagen fra Gunnar Myrdals udtalelser og understreger ligesom udenrigsministeren, at rigsrevisionens og statsrevisorernes kritik drejer sig om nogle konkrete projekter. Langt vigtigere end både Gunnar Myrdals kritik og revisionsbemærkningerne er da også den debat, som løbende finder sted uden for folketinget, først og

fremmest i en række organisationer, som interesserer sig for disse spørgsmål. Denne debat, som har fundet sted i årevis, er også kritisk, men på en måde, der er positiv og konstruktiv over for udviklingslandenes synspunkter og interesser.

Som et positivt udgangspunkt for debatten i dag bør nævnes Brandtrappen, »NORD/SYD: en overlevelsplan«. Udenrigsministeren sagde i sin redegørelse, at hvert land kan gøre en indsats her og nu for i praksis at vise sin solidaritet med den tredje verden. I slutningen af redegørelsen understregede udenrigsministeren endnu en gang dette ved at sige, at Danmark fortsat må være i forreste linje, når det i praksis gælder om at vise international solidaritet.

Det radikale venstre kan helt og fuldt tilslutte sig dette synspunkt, og netop af den grund må vi skarpt tage afstand fra regeringens planer om i den næste femårsplan at gå ud fra en bistand på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i perioden 1981-1985. Herved annullerer regeringen den automatisk indbyggede stigning i u-landsmidlerne på 7,8 pct. om året og erstatter den med en regulering opad, der svarer til den beregnede stigning i det danske bruttonationalprodukt. Denne ændring vil betyde, at der bliver 1 mia kr. mindre til verdens fattige nationer alene i perioden 1982-1984. Dette vil ikke kunne accepteres af det radikale venstre.

Udenrigsministeren sagde i sin redegørelse direkte: »Udsigterne for 1980erne er alt andet end lyse for udviklingslandene som helhed.« Og videre sagde ministeren, at det almindelige økonomiske tilbageslag rammer u-landenes svage økonomier endnu hårdere end vores del af verden.

Udenrigsministeren understreger altså selv i sin redegørelse behovet for øget bistand til udviklingslandene. Men regeringen fjerner samtidig den hidtidige stigningstakt med en henvisning til, at vi selv har alvorlige problemer at slås med.

Det radikale venstre underkender ikke, at disse problemer er alvorlige, men vi vil gerne gøre Brandtrappens ord til vore, den rapport, hvis hovedsynspunkter regeringen ifølge udenrigsministeren giver sin støtte til.

Willy Brandt skriver i forordet til rapporten:

»Mange mennesker, både i og uden for politiske kredse, vil måske synes, at dette er